

El secret...

Autor: Joseph Mitchell
Ed.: Edicions de 1984
Pàgines: 192
Preu: 17,50 euros

Blood Siren

Autor: Sarah McCoy
Discogràfica: Blue Note
Preu: 16 euros

Història oral, periodisme i imaginació

El llibre del periodista Joseph Mitchell (1908-1996) *El secret d'en Joe Gould* s'ha convertit en un objecte de culte, en matèria cinematogràfica i en un manual de primers auxilis per a periodistes. Després d'esdevenir un volum de fons del catàleg d'Anagrama, ara ens arriba l'edició catalana d'Edicions de 1984, amb una sol·vent traducció de Griselda Garcia i un pròleg excel·lent de Bernat Dedéu, en què la clava en la interpretació, tant de l'escriptor com de l'excèntric captaire que protagonitza els sucosos relats.

El llibre el componen dues narracions, *El professor Gavina*, datada el 1942, i la segona, una versió ampliada, *El secret d'en Joe Gould*, del 1964, totes dues publicades a la prestigiosa revista *New Yorker*. Joe Gould es vantava d'haver estudiat a Harvard i d'escriure un diari -que mai no es va trobar- titulat *Història oral del nostre*

temps. Afirmava que aquestes llibretes contenien la saviesa que havia après pels desolats carrers de Nova York, entre bojos, captaires, borratxos i desesperats. Gould, que tenia "la resistència dels posseïts", deia que escrivia per a la posteritat i va captar l'atenció de Mitchell, que va recuperar algunes de les històries dins uns retrats que han sumat adeptes al llarg del temps, des dels noms mítics de la contracultura fins a Ezra Pound, E.E. Cummings i britànics de primera divisió com Doris Lessing, Julian Barnes, Martin Amis i Salman Rushdie.

Ningú ha estat capaç d'esbrinar la versemblança dels relats ni l'autenticitat del personatge, però el que va aconseguir Joseph Mitchell va ser un exercici d'alquímia: convertir en or artístic les fantasies del que es considerava el millor historiador del segle. Un dels personatges literaris més interessants, sí que ho va ser.

Mitchell va fer un exercici d'alquímia: convertir en or les fantasies del que es considerava el millor historiador del segle

David Castillo

Piano romàntic i històries de carretera

Pel dramatisme i contenció de la seva veu, per les històries trencades que narra i també per un estil destil·lat de la millor tradició, Sarah McCoy ens porta en les nits que recrea fins a una atmosfera sensual, en què les melodies són propietat del sentiment. Amb producció de Chilly Gonzales i Renaud Letang, que sovint acompanyen el piano i la veu trencada de McCoy, les seves cançons han estat comparades amb les de Janis Joplin, Aretha Franklin, Nina Simone i Tom Waits, segurament, perquè la personalitat de l'artista crea una intimitat de mitjanit que apareix en cadascun dels dotze temes del seu nou disc, *Blood Siren*, aquest cop amb Blue Note, després del seu debut amb Deutsche Grammophon. McCoy condensa el piano romàntic de la seva formació clàssica amb la vida al dia i les nits en rulots i carreteres, on la música era també l'acompanyant per no adormir-se. Sublim!

dcastillo@elpuntavui.cat